

Høringsuttalelse fra Presteforeningen

Spørsmålet om forbud mot konverteringsterapi er et følsomt og komplekst spørsmål. Det reiser kompliserte juridiske og menneskerettslige spørsmål, men angår først og fremst personer som utsettes for en form for påvirkning av grunnleggende sider ved sin identitet, noe som kan ha store skadevirkninger for de det gjelder.

Legaldefinisjonen av konverteringsterapi

Presteforeningen støtter legaldefinisjonen av konverteringsterapi, som «behandlingslignende handlinger som har som formål å få en annen til å endre eller fornekte [ev. undertrykke] sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet».

Om sjelesorg, religiøs veiledning m.m. og grensen til konverteringsterapi («behandlingslignende handlinger»)

Hvorvidt begrepet «behandlingslignende handlinger» kan utstrekkes til sjelesorg, religiøs veiledning, religiøse handlinger og samtaler, er et mer komplisert spørsmål. Det vil være krevende å regulere dette juridisk, og trekke opp en grense mellom behandlingslignende praksis og «samtaler om personers livssituasjon, herunder at en person har vanskeligheter med sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet» (høringsnotatet s. 51). Et juridisk forbud mot konverteringsterapi som «behandlingslignende handlinger» vil antakelig ha større holdningsskapende enn reell juridisk betydning på dette feltet. Sjelesorg og forbønn i en-til-en-relasjoner fordrer i tillegg til jussen, en høy yrkes- eller profesjonsetisk bevissthet hos utøveren av sjelesorg, veiledning og forbønn. Vi viser i denne sammenheng til Presteforeningens profesjonsetiske dokument som understreker prestenes ansvar for ivaretagelse av den andre, og for respekt for andres grenser. Dette understrekes også i rettssubjektet Den norske kirkes etiske retningslinjer for ansatte, herunder prestene i Den norske kirke.

Presteforeningen støtter Departementet når det understreker «at et forbud mot å utføre konverteringsterapi ikke skal ramme samtaler om personers livssituasjon, herunder at en person har vanskeligheter med sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet. Det er et viktig hensyn at en regulering ikke skal føre til at psykologer, psykiatere, familieterapeuter, prester, forbedere mv. blir redde for å innlate seg på en samtale med personer som har problemer med sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet» (s. 51). Vi vil understreke at prester i slike samtaler kan spille en viktig rolle for å trygge den andre i sin seksuelle orientering og kjønnsidentitet.

Støtte til hovedlinjene i forslaget

Presteforeningen støtter hovedlinjene i forslaget, og vil også støtte at et forbud utstrekkes til å gjelde barn mellom 16 og 18 år, så sant det juridisk finnes mulig. Presteforeningen vil understreke at dette ikke innebærer en støtte til konverteringsterapi overfor personer over 18 år. Her forholder vi oss til

Lovavdelingens vurdering av de juridiske vanskelighetene med å innføre et slikt forbud. Samtidig vil vi understreke at mennesker som oppsøker konverteringsterapi etter fylte 18 år kan være utsatt for press fra omgivelsene, slik at det ikke utelukkende kan betraktes som myndige personers frie og autonome valg. Vi støtter derfor lovforbud mot konverteringsterapi for de over 18 år, når det skjer under omstendigheter som gjør handlingen utilbørlig.

For Presteforeningen

Oslo 17.09.2021

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Martin Enstad', written over a faint, illegible printed name.

Martin Enstad

leder